

EL RELAT DE LA FESTA MAJOR PER JOSEP PEDRALS

Finalment, cal reconèixer
que no és pas plàcid i mans
el que enfronta blaus i blancs,
que un ressentiment es deixa
notar per sota i esqueixa
la serenor del conjunt.
És l'estímul d'anar amunt,
la temptació que fomenta
que la tasca tingui empenta
i que segueixi el seu curs.
Hi ha mites, tòpics i falques
que es llencen els uns als altres
amb to ofensiu, bel·licós,
més teatral que seriós.
I, quan el repte s'acaba,
s'oblida la repulsió,
tothom canta la guimbada
i es ceneix el mocador.

La festa de Granollers
és un invent dels vuitanta
tan ben pensat que s'implanta
espontàniament, i creix.
És cerimònia que neix
amb un propòsit claríssim:
generar l'espai propici
perquè hi hagi bons saraus.
Com? S'enfronten blancs i blaus
quasi com si competissin.
Dic "quasi" perquè el caliu
d'aquest joc competitiu
és una coartada honesta
per fer ben feta la festa;
aquest marc de la juguesca
és fonament i al·licient
que fa d'esca de la gresca
i involucra el sentiment.

En el fons, és una excusa
per esforçar-se plegats,
per jugar a manualitats,
veure com l'enginy s'agusa,
maldar en les qüestions obtuses
o fer el ruc amb els amics.
El fer festa és molt antic
i al mateix temps és ben simple:
sols es tracta de fer el ximble
del matí fins a la nit.
Cal jugar seriosament
i relaxar el jutjament,
fer-se més obert i afable
i admirar tot l'admirable,
celebrar la vida plena
somrient sense rancor
i, si l'atzar ens l'ofrena,
gaudir del joc de l'amor.

On i quan podreu trobar el relat?

El relat es publicarà a www.blancsiblaus.cat.
El trobareu en paper els dies 28 i 31 d'agost, i 1 i 2 de setembre a partir de les 12 h a l'Ajuntament (Porxada), a la Botiga de Festa Major i a l'Oficina de Turisme. Entre el 3 i el 17 de setembre el trobareu també a les biblioteques de Can Pedrals i Roca Umbert.

El Relat de la Festa Major

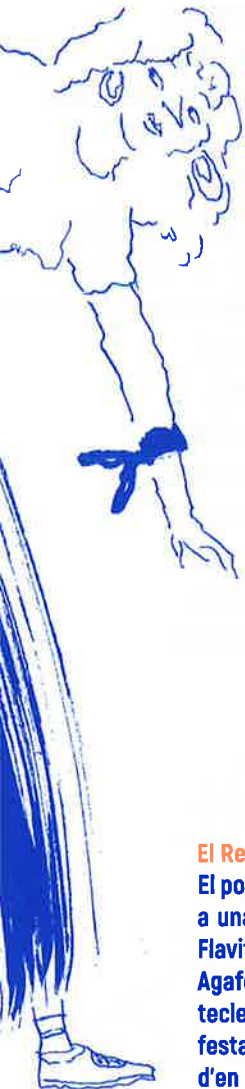
Edita: Comissió de la Festa Major
© del text: Josep Pedrals
Tiratge: 3.000 unitats
Difusió gratuïta

Col·labora:

Relat 1 - 26/08/2019

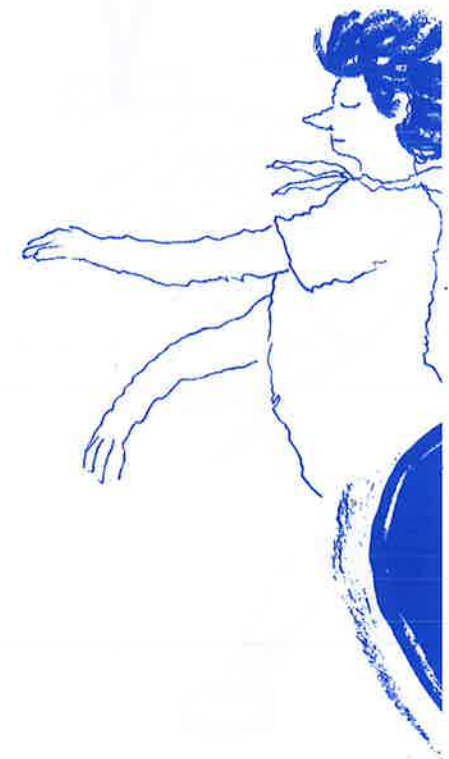

La conducta ja està clara
però: què s'hi ha d'anar a fer?
Cantar i ballar pel carrer,
témer el foc, ruixar-se d'aigua,
i peixar-se i passejar-se
i fer guerres de coixins.
Si són tan obvis els fins,
les eines per arribar-hi
són un autèntic bestiar
del folklore del país
amb diables, cucs i dracs,
amb bastoners i gegants
i tot un nou repertori
d'elements clàssics folklòrics.
I aquest és un fet curiós:
és una festa moderna
que ha entès el sentit pregon
d'aquells ingredients de sempre.

El Relat de la Festa Major

El poeta barceloní d'arrels granollerines Josep Pedrals -la seva família dona nom a una de les nostres biblioteques- pren aquest any el relleu de la il·lustradora Flavita Banana i entoma el repte d'explicar-nos la festa de Blancs i Blaus. Agafeu-vos fort, perquè ho farà... en vers! En Josep Pedrals afinarà el llapis (o les tecles de l'ordinador) i intentarà extreure tota la poesia que desprèn la nostra festa. Penseu que Granollers té una festa major *poètica*? No us perdeu el relat d'en Pedrals per treure'n l'entrellat!

I és que, tal com va assentant-se
la cerimònia coral
(el protocol i el ritual
que fan senzilla la dansa),
la renovació no es cansa
i es va creant tradició
amb cada generació.
Hom hi porta el fill o filla
sense estrènyer la cotilla
però sempre amb intenció.
I així mateix, el programa
on buscaries què es trama
resulta que no conté
tot allò que s'esdevé
perquè la festa és oberta
dintre de tanta litúrgia
i va engendrant nova oferta
segons l'impuls que la burxa.

Qui és en Josep Pedrals?

Es dedica a la poesia des de diversos fronts: investiga; fa recitals, cursos, conferències i divulgació als mitjans de comunicació; organitza celebracions poètiques; posa música als versos i versos a les músiques; i expandeix la teatralitat del vers. Ha publicat, entre altres, els llibres *Escola italiana* (2003), *El furgatori* (2006), *El romanço d'Anna Tirant* (2012, premi Lletra d'Or), *Exploradors, al poema!* (2014) i *Els límits del Quim Porta* (2018, premi Homo Fabra, millor aportació a la llengua catalana; premi Llegir en Cas d'Incendi al millor poemari de l'any; premi Ciutat de Barcelona de Literatura). En teatre, *En comptes de la lletera* (2011), *Safari Pitarra* (2013), *Fang i setge* (2016). I en música, destaquen les peces dels discos *El motí* (2007), *En/doll* (2007), *Esquitxos ultralleugers* (2009) i *En helicòpter* (2013, tots dos, amb Els Nens Eutròfics).